

APPENDIX A

Geraadpleegde literatuur

- Bengeforth F. Der Hovawart,
Aktuelle Kynologische Themen
Verlagshaus Reutlingen - Oertel + Spörer, 1992
- Beute-Faber R. & P. Atlas der Hundenatomie,
Der Hund von aussen, von innen und in der Bewegung
Kynos Verlag, Mürlenbach
- Blasius H. Der Hovawart,
Praktische Ratschläge für Haltung, Pflege und Erziehung
Verlagsgesellschaft Rudolf Müller, Köln- Braunsfeld, 1985
Der Hovawart,
Alles Wissenwerte über den Hovawart -Haltung, Zucht,
Ausstellung, Gesundheitsfürsorge
Kynos Verlag, Mürlenbach, 1994
- Jung D. Der Hovawart,
Ein Gebrauchshund - ein Familienhund
Landbug-Verlag, Hannover, 1991
- Küfner P. Ausbildungspraxis in Wort und Bild
Deggendorf, 1990
- Obermark G. De Hovawart.
Fokken - Houden - Verzorging - Opvoeding
B.V.W.J. Thieme & Cie - Zutphen, 1984
- Rivoire V. de L'arche d' Antigone
- Wienrich V. Der Hovawart
Praktische Ratschläge für Haltung, Pflege und Erziehung
Verlag Paul Parey, Hamburg und Berlin, 1992

APPENDIX B

Met dank aan :

Een speciale dank wil ik betuigen aan **Dierenkliniek "De Rashof"** en in het bijzonder aan dierenartsen **Brigitte van de Nobelen** en **Wilco Rasenberg** voor hun medewerking en begeleiding bij de medische punten en vakliteratuur op diergeneeskundig gebied, **Rob Jansen** voor de kleurenpagina's in deze uitgave, **Smølke** voor hun informatie betreffende voeding, **Novartis** voor hun bijdrage en informatie betreffende bestrijding van parasieten vlooien en teken, **Harjan Hofkens** voor de hulp bij de lay-out en illustraties Francisca van Gorp en Katrien Chapelle Welffens voor de tekstbewerking.

Alle officiële papieren, stambomen en papieren van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland zijn met toestemming van de **Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland** gepubliceerd!

Hiervoor hartelijk dank.

APPENDIX C

Belangrijke adressen:

Raad v Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland
Postbus 75901
1070 AX Amsterdam 020-6644471

Koninklijke Maatschappij St Hubertus
A. Giraudlaan 98
B- 1030 Brussel België

Hovawart Vrienden Nederland
Postbus 5057
5004 EB Tilburg 013 5700691 fax 013 5712212

APPENDIX D

De auteur:

Toen mij gevraagd werd een woordje te schrijven om het grote Hovawartboek in te leiden, werd ik met een moeilijk probleem geconfronteerd. Als een der fokverantwoordelijken van de Franse Hovawartclub kan ik toch moeilijk een lid van een “dissidente” vereniging inleiden? Aan de andere kant bindt een jarenlange vriendschap ons, en heb ik jaren geleden, toen er nog geen sprake was van een tweede rasvereniging in Nederland en Kees nog fokverantwoordelijke was van de Belgische Hovawartclub, ook actief aan de eerste editie van zijn boek meegewerkt – met veel bloed, zweet, tranen en gelach overigens. Uiteindelijk heb ik de knoop doorgehakt: het is mijn innige overtuiging dat echte kynologische kennis en ervaring niet ondergeschikt mag worden aan politiek van clubs of verenigingen. Ik vind dat we Kees mogen bedanken zijn rijke ervaring met ons lievelingsras de Hovawart met alle geïnteresseerde hovawartliefhebbers te willen delen.

Kees van Gorp voorstellen aan Hovawart-vrienden is overbodig.

Al sinds zijn prille kinderjaren is Kees actief in de hondensport. Een “ziekte” waarmee hij zeker erfelijk belast is: zijn grootvader was er al erg door aangetast – vele Dobermanliefhebbers zullen zich de naam Stoniehurst met wereldkampioen “Roland van Marta’s Hoeve” wel herinneren, de kennelnaam die grootvader al sinds 1947 voerde en die nog voorkomt in de stamboom van vele huidige Dobers en boxers.

Zijn eerste ervaringen deed Kees dus op bij grootvader die hem, na zijn overlijden, zijn ook zijn eerste eigen hond, een boxer, heeft nagelaten.

Dan koos hij op twintigjarige leeftijd de Hovawart, een bewust gemaakte keuze. Nu loopt er in Nederland of België geen Hovi rond of Kees kent zijn ouders, grootouders, of verder... Er zijn zeker raakpunten tussen Kees en de Hovi: de eigenzinnigheid is er zeker een van! Soort zoekt soort, dus. Maar ook, - en alle Hovawart-eigenaars zullen het met mij beamen, - een Hovi-reu kan zich dan wel eens dominant opstellen naar zijn soortgenoten, men kan toch voor honderd procent op hem rekenen als men hem nodig heeft. Een groot hart met af en toe een diepe grol en blaf. Wel eens voortvarend, nochtans met veel verantwoordelijkheid voor het eigen roedel. En Kees ziet zijn roedel wel groot: de Hovawart! Sinds zijn ongeval nu bijna vijftien jaar geleden stelt hij zijn leven zo ongeveer in dienst van zijn – en ons – lievelingsras (gelukkig heeft echtgenote Francisca voldoende zin voor humor en proporties om de toewijding van haar echtgenoot af en toe even af te remmen!)

Wie kent Kees niet als trainer? Al jaren kan elke echte hondenliefhebber bij hem terecht, met “goede” honden om ze nog verder te brengen en nog meer plezier aan hen te beleven, evengoed als met “probleemhonden”, voor wie Kees vaak de laatste kans, en de redding in nood betekent. En dit gekoppeld aan een eigen stijl van lesgeven: met veel humor, en ‘to the point’: geen flauwekul, maar het oog van de meester heeft juist het kleine detail opgemerkt dat het hele verschil uitmaakt – Kees leert mensen zien en denken als honden. Deze kennis heeft hij niet zo maar uit zijn duim gezogen; het klinkt alles eenvoudig en gemakkelijk, maar er zit wel jaren hard werk en (zelf)studie achter. Lezen, en vooral opleidingen en vormingen bijwonen en volgen in binnen- en buitenland, ook bij de grootste kynologen, en dit sedert jaren, vormen de basis van een enorme kennis en begrip van de hond in al zijn facetten. En iets dat ik persoonlijk steeds in Kees bewonderd heb: zijn bereidheid om zichzelf in vraag te stellen en zich te openen voor nieuwe of andere opvattingen zonder daarom zijn gezond verstand of zijn eigenheid op te geven. De moed ook die hij heeft om wanneer nodig zijn eigen falen toe te geven.

Zijn eerste Hovi, Cherise, heeft hij veel te jong verloren aan een zware ziekte; reden mede waarom Kees zich ook meer en meer voor gezondheid en erfelijkheid gaan interesseren is. Dan was er zijn Hayka, een Hovi om bij te dromen, eerlijk, moedig, intelligent, eigenzinnig, en niet altijd even gemakkelijk. Een hond die haar hele leven een trouwe gezel is geweest, gezel in sport en wedstrijden (ze heeft heel wat mooie resultaten neergezet in binnen- en buitenland), een hond die haar sporen verdiend heeft naast Kees als diensthond, een échte werkhond dus, niet zomaar een hond met veel Sch's of IPO's achter haar naam. Een hond ook die roedelleider was en als dusdanig de pups van vriendin Brisca mee opvoedde en socialiseerde. Een heerlijke hond.

Ook met Brisca heeft Kees heel wat gewerkt, en in tal van disciplines schitterende resultaten behaald. Zelfs nu als oude dame, grootmoeder en overgrootmoeder, wil ze nog best een kleine demonstratie van haar kunnen en werklust kwijt, en is ze nog steeds de trouwe en geduldige vriend en beschermer van het kroost van Gorp!

Cherise, Hayka, Brisca, Kyra, Ghaya, Umire, Alex en Don : zijn Hovi's, allen met een eigen temperament en karakter, kwaliteiten en gebreken, allen met het recht hond te zijn in het Houwaert's roedel – en volwaardig deel uit te maken van het gezin van Gorp. (Tussen haakjes gezegd: hoed af voor Francisca om dit alles in juiste banen te kunnen leiden, er is heel wat organisatietalent en diplomatie voor nodig...)

Kees, we hebben samen een aantal dingen doorgemaakt, vreugdevolle zaken en soms moeilijke, pijnlijke. Ik heb het op momenten heel moeilijk met je gehad, we hebben meningsverschillen gehad en er zijn roddels geweest, maar we hebben ook steeds de mogelijkheid gevonden zaken uit te praten, en zelfs om het oneens te zijn. Ik heb veel steun aan je gehad in moeilijke momenten, en heerlijke huisgenoten afkomstig uit jouw roedel – en daarom, met al mijn vriendschap,
“honni soit qui mal y pense”

Katerine Chapelle